

propietari - ària m. i. f.
 El qui té la propietat d'alguna
 cosa, esp. d'un immoble i
 el lloga.

7 atribut essencial

propiciament ad. propiciat
propiciar v. tr. fer propici.

propiciatori - òria adj. Que
 serveix per a propiciar. Víctima
propiciatòria. Sacrifici propicia-
tori. | m. Làmina d'or que
 era col·locada damunt d'arca del
 Testament

propietat f. Allò que és propi
 d'alguna cosa; qualitat peculiar
 o característica; Propietat
~~essencial de les coses~~. des propietats
del sofre, del ferro. Propietats
de les coses. Propietats língües, químiques.